14/01/2020

ΝΑΟΥΣΑ: Τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο για τον μακαριστό Γέροντα Εφραίμ της Αριζόνας

/ Ιερές Μονές

Την Τρίτη 14 Ιανουαρίου το πρωί στην Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Ναούσης τελέστηκε κατά το αγιορείτικο τυπικό το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του μακαριστού Γέροντος Εφραίμ του Αριζονίτη, ο οποίος αποτέλεσε πνευματικός κτήτορας και Γέροντας της Ιεράς Μονής, καθώς η Καθηγουμένη της Ιεράς Μονής Γερόντισσα Μεθοδία και η αδελφή Θεολογία, αποτελούν πνευματικά τέκνα του μακαριστού γέροντος.

Της Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε και το θείο λόγο.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Ὤ τῶν ὑπέρ νοῦν τοῦ τόκου σου θαυμάτων! Νύμφη Πάναγνε, Μῆ-τερ εὐλογημένη».

Αὐτόν τόν στίχο τῆς ἑνάτης ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν Θεοφανείων, τῶν ὁποίων τήν ἀπόδοση ἑορτάζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας, ἐπιτελώ-ντας συγχρόνως τή μνήμη τῶν ἐν Σινᾶ καί Ραϊθώ ἀναιρεθέντων ἀβ-βάδων, καί τοῦ ὁσίου Στεφά-νου, τοῦ κτήτορος τῆς Μονῆς Χη-νο-λάκ-κου, θά μπορούσαμε νά ἐπανα-λάβουμε καί ἐμεῖς, ἀνα-θεωροῦντες τήν ἐπίγεια πορεία καί τήν ἔκβαση τῆς ἀναστροφῆς τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Ἐφραίμ τῆς Ἀριζόνας, Γέροντος καί πνευ-μα-τικοῦ πατρός τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Ἀδελφότητος τοῦ Τιμίου Προδρό-μου Ναούσης, τοῦ ὁποίου τελοῦμε τό τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο. Διότι ὡς ἕνα θαῦμα τῆς Πανα-γίας, τῆς Κυρίας Θεοτόκου, θά μποροῦ-σε νά χαρακτηρισθεῖ καί ὅλη ἡ ζωή του.

Ἀπό τήν ἡμέρα τῆς γεννήσεώς του, ἡμέρα τοῦ γενεθλίου τοῦ τι-μίου Προδρόμου, συνεδέθη μέ τόν καθηγητή τῶν μοναζόντων, τοῦ ὁποίου καί ἔλαβε διά τῆς βαπτί-σεως τό ὄνομα, Ἰωάννης. Καί δέν ἔλαβε μόνο τό ὄνομα, ἀλλά καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ, καθώς ὁ μακαριστός Γέροντας ἀνεδείχθη ὄντως υἱός τῆς Χάριτος.

Πῶς δια-φο-ρετικά θά μποροῦσε νά χαρα-κτη-ρισθεῖ παρά εὔνοια καί εὐλο-γία τοῦ τιμίου Προδρόμου καί τῆς Κυρίας Θεοτόκου, ὅτι ἀπό τήν ἡλι-κία τῶν 14 ἐτῶν

θέλησε νά γίνει μοναχός καί νά ἀφιερώσει τή ζωή του στόν Θεό, ὅπως καί ὁ προστά-της του Ἅγιος;

Μπορεῖ, βεβαίως, νά μήν ἐξε-πλή-ρωσε τήν ἐποχή ἐκείνη αὐτόν τόν μύχιο καί σφοδρό πόθο τῆς ψυχῆς του, ἔκανε ὅμως τό πρῶτο βῆμα τῆς μοναχικῆς ζωῆς, ἔκανε πράξη τήν ὑπακοή στόν πνευματικό του, πού δέν τοῦ ἔδωσε τήν εὐλογία νά πάει στό Ἅγιο Ὄρος ἕως ὅτου ἔγι-νε 19 ἐτῶν.

Καί ἡ ὑπακοή αὐτή, παρότι δύ-σκο-λη, γιατί ἐρχόταν σέ ἀντίθεση μέ τή φλόγα τῆς ψυχῆς του καί τήν ὁρμή τῆς νεότητός του, ἀπέβη πολύτιμο εἰσαγωγικό μάθημα, ὅταν πῆγε στό Ἅγιον Ὄρος καί ὑποτάχθηκε στόν ἅγιο Γέροντα Ἰω-σήφ τόν Ἡσυχαστή ἐπί 12 χρό-νια, μέχρι τήν κοίμησή του.

Ἀπέβη ὅμως πολύτιμο καί γιά τή μετέπειτα ζωή του ὡς πνευμα-τι-κοῦ πατρός καί Γέροντος, διότι μόνο ὅποιος βιώσει στόν τέλειο βαθμό τήν ὑπακοή, μιμούμενος τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος ἔγινε «ὑπή-κο-ος μέχρι θανάτου, θανάτου Σταυ-ροῦ» στόν Πατέρα του, «ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν», ἀφή-νοντας, δηλαδή, ὑπόδειγμα ὑπακο-ῆς καί σέ μᾶς, τόν συνοδεύει ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ καί μπορεῖ νά κα-τευθύνει πνευματικά ψυχές πρός τόν Θεό καί τή σωτηρία.

Καί αὐτό ἀπεδείχθη περίτρανα στή ζωή τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Ἐφραίμ, ὁ ὁποῖος ἀξιώθηκε ἀπό τόν Θεό νά κατευθύνει ἑκατοντάδες ψυχές, μοναχῶν καί μοναζουσῶν, οἱ ὁποῖο ἀνανέωσαν τήν κοινοβιακή ζωή σέ πολλά μοναστήρια τοῦ Ἄθω-νος ἀλλά καί ἐκτός αὐτοῦ, ἀρχικά στήν Ἑλλάδα καί στή συ-νέχεια στόν Καναδᾶ καί στίς Ἡνω-μένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς.

Αὐτό εἶναι καί τό μέγα θαῦμα γιά τό ὁποῖο ἐπαναλάβαμε πρό ὀλίγου τούς λόγους τοῦ ἱεροῦ ὑμνογρά-φου «Ὦ τῶν ὑπέρ νοῦν τοῦ τόκου σου θαυμάτων! Νύμφη Πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη». Θαῦμα εἶναι ὅτι χωρίς ἀνθρώπινη βούληση καί ἐπιδίωξη, χωρίς ὑλικά μέσα καί διασυνδέ-σεις, ἱδρύθηκαν καί ἄνθι-σαν τόσες πολλές Ὀρθόδοξες ἱερές μονές «ἐν γῇ ἐρήμῳ καί ἀβάτῳ καί ἀνύδρῳ», πού ὅμως ποτίσθηκε μέ δάκρυα καί μέ τόν ἱδρῶτα τῆς προ-σευ-χῆς, ἀλλά κυρίως μέ τούς κρου-νούς τῆς θείας χάριτος, καί ἡ ἄνυδρος γῆ ἐβλάστησε καί ἀπέδωσε καρπόν ἑκατονταπλασίονα, καί ἡ ἄβατος ἔγινε εὐθεία πού ὁδηγεῖ τίς ψυχές στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, καί ἡ ἔρημος ἐπληθύνθη καί μετε-βλήθη εἰς πόλεις Θεοῦ, οἱ ὁποῖες προετοιμάζουν τούς ἀνθρώπους, μονάζοντες καί προσκυνητές, γιά τήν οὐράνια πόλη, τή μέλλουσα καί μόνιμη πατρίδα τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Καί τό θαῦμα αὐτό, τό ὁποῖο ἐπι-τέλεσε ὁ Θεός καί ἡ Κυρία Θεοτό-κος διά τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Ἐφραίμ, τόν ὁποῖον ἡ τελεία ὑπα-κοή του στό θέλημα τοῦ Θεοῦ τόν με-τέτρεψε σέ «σκεῦος εὔχρηστον εἰς διακονίαν» τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ,

μένει καί θά μένει γιά νά ἐπι-τελεῖ θαύματα σωτηρίας στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά καί γιά νά θυμίζει καί στά πνευματικά του τέκνα καί σέ ὅσους εἴχαμε τήν εὐλογία νά τόν γνωρίσουμε, ἀλλά καί σέ ὅσους δέν τόν γνώρισαν, τήν ἁγιασμένη διά τῆς ὑπακοῆς, τῆς ταπεινώσεως καί τῆς προσευ-χῆς ψυχή τοῦ μακαριστοῦ Γέρο-ντος Ἐφραίμ, τόν ὁποῖο χαρίτωσε ὁ Θεός μέ πολλά πνευματικά χα-ρίσματα, ἀπό ἐκεῖνα τά ὁποῖα δίδει στούς ἐκλεκτούς του. Καί ἀκόμη νά ὑπενθυμίζει σέ ὅλους μας τήν ἱερά παρακαταθήκη τοῦ μακαρι-στοῦ καί ἁγίου Γέροντος, τήν πα-ρακαταθήκη τῆς ταπεινώσεως, τῆς ὑπακοῆς καί τῆς προσευχῆς, τήν ὁποία ὅλοι θά πρέπει νά ἀκολου-θοῦμε, διότι δι᾽ αὐτῆς θά μπορέ-σου-με νά φθάσουμε καί διά τῶν εὐχῶν του στή σωτηρία.

Ἡ Ἱερά μας Μητρόπολη καί ἡ Ἱε-ρά Μονή τιμίου Προδρόμου Να-ού-σης εἴμεθα βαθύτατα εὐγνώμονες πρός τόν μακαριστό Γέροντα, διό-τι, ὅταν τό 1994, ὡς νέος τότε ἐπί-σκοπος, τόν παρεκάλεσα νά συν-δράμει στή στελέχωση τῆς Ἱε-ρᾶς αὐ-τῆς Μονῆς πού ἦταν τελείως ἐγκαταλελειμένη καί ἄκτιστη, θά μποροῦσα νά πῶ, ἐκεῖνος ἀντα-πεκρί-θη μέ πολλή ἀγάπη καί πολύ ἐν-δια-φέρον καί ἔστειλε ἐδῶ τή Γερό-ντισσα Μεθοδία καί τήν ἀδελ-φή Θεολογία ἀπό τό μοναστήρι τους στόν Βόλο, οἱ ὁποῖες ἐργά-σθη-καν μέ ἱε-ρό ζῆλο ὅλα αὐτά τά χρόνια καί μαζί μέ τίς νεώτερες ἀδελφές στή συνέχεια γιά τήν ἀνα-συγ-κρό-τηση τῆς ἱστορικῆς αὐ-τῆς μονῆς τόσο πνευματικά ὅσο καί κτιρια-κά, ὥστε νά ἀπολαμβά-νουμε σή-μερα αὐτή τήν πρόοδο καί ἄνθιση τῆς Μονῆς καί νά χαιρόμεθα.

Γι᾽ αὐτό καί εἴμεθα ἐσαεί εὐγνώ-μο--νες πρός τόν ἀείμνηστο Γέρο-ντα, πρός τόν ἅγιο αὐτόν ἄνθρωπο, τόν π. Ἐ-φραίμ, τόν μνημονεύ-ου-με μέ πολύ σεβασμό καί ἀγάπη καί εὐ-χό-μεθα ἡ εὐχή του νά συνοδεύει τήν πορεία τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μο-νῆς καί τῆς Ἀδελφότητός της, ἀλλά καί ὅλους ἐμᾶς πού ἤρθαμε γιά νά τιμήσουμε τή μνήμη του καί γιά νά τελέσουμε τό τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνό του.

Εἴθε ἡ μνήμη του νά εἶναι αἰωνία καί ἡ εὐχή του πλούσια πρός ὅλους μας.